

17 Φεβρουαρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΡΔΟΣ & ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 974/88).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Συνάφεια και ομοδικία — Οι αρχές και η εφαρμογή τους στην κριθείσα περίπτωση — Διαχωρισμός του δικογράφου ως προς τον πρώτο εκ περισσοτέρων αιτητών και επίβωση της δικής του μόνο προσφυγής.

5

Διοικητική πράξη — Αποδοχή — Ανεπιφύλακτη αποδοχή — Συνέπειες.

10

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή πράξη σε αντίθεση προς πράξη εκτέλεσης — Περιστάσεις της μη ύπαρξης εκτελεστότητας στην κριθείσα περίπτωση κοινοτικών φόρων.

15

Οι αιτήτριες εταιρείες προσέβαλαν όλες από κοινού διάφορες ειδοποιήσεις εξόφλησης φορολογικών τους υποχρεώσεων προς τους καθ' ων η αίτηση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Το πρώτο θέμα που εξετάζεται είναι η συνάφεια μεταξύ των διεκδικήσεων των αιτητών σε συσχετισμό με τις αρχές που διέπουν την ομοδικία ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου. Οι αρχές αυτές εξετάστηκαν και αναλύθηκαν στην πρόσφατη απόφαση **Σιμιλλή και Άλλος v. Δημοκρατίας**. Κατ' αρχήν δεν επιτρέπεται η προσβολή δύο ή περισσοτέρων αυτοτελών διοικητικών

25

- πράξεων με την ίδια αίτηση. Συνένωση γίνεται παραδεκτή μόνο εφόσον συνδέονται μεταξύ τους οργανικά και οι επιπτώσεις τους είναι άρρηκτα συνυφασμένες. Εξίσου απαράδεκτη είναι η ομοδικία μεταξύ δύο ή περισσότερων ατόμων εκτός εάν η προσφυγή στρέφεται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης, της οποίας η ακύρωση επιδιώκεται για κοινούς λόγους. Η δικογραφία διαχωρίζεται και η δικονομική παρέκκλιση συγχωρείται μόνο υπέρ του πρώτου αιτητή όταν οι ομοδικοί προσβάλλουν διαφορετικές πράξεις. Το ίδιο συμβαίνει και όταν ο ίδιος αιτητής προσβάλλει δύο ή περισσότερες αυτοτελείς διοικητικές πράξεις. Αναθέωρηση χωρεί μόνο σε σχέση με την πρώτη απόφαση. Στην προκείμενη περίπτωση οι πράξεις που προσβάλλονται από τους αιτητές 2, 3 και 4 διαχωρίζονται ως προς το ουσιαστικό τους περιεχόμενο και υπόσταση από εκείνες που αφορούν τους πρώτους αιτητές. Η συζήτησή τους είναι εκτός θέματος. Επιβιώνει μόνο η προσφυγή των πρώτων αιτητών και αυτό είναι το μόνο μέρος της αίτησης που θα απασχολήσει το Δικαστήριο.
2. Ο φόρος ή τα τέλη για τα σκύβαλα πληρώθηκαν την 4.12.87 χωρίς επιφύλαξη δικαιωμάτων. Συνάγεται ότι οποιαδήποτε αμφισβήτηση της φορολογίας αυτής έχει αρθεί.
3. Η επιστολή της 17.2.1988 δεν απέβλεπε στη γνωστοποίηση οποιασδήποτε εκτελεστής διοικητικής πράξης. Εμφανής σκοπός της ήταν η υπενθύμιση των αιτητών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που τους έχουν επιβληθεί και προειδοποίηση για τη λήψη δικαστικών μέτρων σε αντίθετη περίπτωση. Επρόκειτο για διοικητικό μέτρο που ανάγεται στην εξουσία του Συμβουλίου για εκτέλεση των αποφάσεών του. Ούτε αναζωογονήθηκε διαδικασία επανεξέτασης, ούτε επανενεργοποιήθηκε ο χρόνος με την υποβολή της ένστασης (4.3.88). Όπως έχει υποδειχθεί από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση, οι σχετικοί κανονισμοί δεν προβλέπουν την υποβολή ένστασης, ούτε υπάρχει οτιδήποτε το οποίο να καταδεικνύει ότι ο χρόνος ανακόπηκε με την υποβολή ένστασης. Και αν ακόμα γινόταν τέτοια πρόνοια για την υποβολή ένστασης, αυτή θα μπορούσε βάσιμα να υποβληθεί μέσα στα πλαίσια που ορίζονται και όχι οποτεδήποτε για την καθυστέρηση εκπλήρωσης υποχρεώσεων που είχαν επιβληθεί.
- Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

Σμιλλή και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 463.

Προσφυγή.

7:5 Προσφυγή εναντίον των αποφάσεων του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντος να επιβάλει στις αιτήτριες εταιρείες για το έτος 1987: (α) ετήσια εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες (β) φόρο ενοικίου καταστημάτων (γ) επαγγελματικό φόρο και (δ) φόρο σκυβάλων.

10 Μ. Ιωάννου, για τους Αιτητές.

Π. Δημοσθένους, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι αιτητές, τέσσερις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, ομοδικούν για την ακύρωση σειράς φορολογικών αποφάσεων που έχουν επιβληθεί από το Συμβούλιο Αμαθούντος για το έτος 1987.

20 Πιο συγκεκριμένα οι προσφυγές τους στρέφονται εναντίον των "αποφάσεων" των καθ' ων η αίτηση που περιέχονται στην ειδοποίηση που στάλθηκε στις 17.2.88. Με τη γνωστοποίηση της ημέρας εκείνης ειδοποιείτο κάθε μια από τις αιτήτριες ότι ο χρόνος για την αποπληρωμή φορολογίας που τους είχε επιβληθεί
25 για το έτος 1987 αναφορικά με (α) ετήσια εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες, (β) φόρο ενοικίου καταστημάτων, (γ) επαγγελματικό φόρο και (δ) φόρο σκυβάλων είχε εκπνεύσει και εκαλούντο να καταβάλουν τους οφειλόμενους φόρους ή τέλη το αργότερο μέχρι της 30.3.88. Διαφορετικά οι καθ' ων η αίτηση θα προχωρούσαν στη λήψη δικαστικών μέτρων. Στο αιτητικό γίνεται αναφορά και σε δύο άλλες αποφάσεις, που όπως οι αιτητές ισχυρίστηκαν, λήφθηκαν στις 30.10.88 και 30.11.88 αντίστοιχα, χωρίς να εξειδικεύεται το περιεχόμενό τους. Από την έρευνα του φακέλου προκύπτει ότι μετά τη λήψη της ειδοποίησης της 17.2.88
30 οι αιτητές υπέβαλαν ενστάσεις για τις επιβληθείσες φορολογίες (4.3.88 και 25.4.88) οι οποίες απερρίφθηκαν στις 30.10.88.
35

40 Η επιβολή φόρου ενοικίου, επαγγελματικού φόρου, κοινοτικών υπηρεσιών και σκυβάλων διέπεται και ρυθμίζεται από τον περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) Νόμο ΚΕΦ. 243 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 31/69 και τους κανονισμούς που έχουν εκδοθεί βάσει των σχετικών διατάξεων του νόμου από το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος (Κ.Δ.Π. 92/87 η τελευταία τροποποίηση).

Οι καθ' ων η αίτηση αμφισβητούν το παραδεκτό της προσφυγής λόγω της έλλειψης των προσπαιτουμένων για τη νομιμοποίηση της ομοδικίας. Επίσης εγείρουν ένσταση στην ανάληψη και άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας που προβλέπει το άρθρο 146 για το λόγο ότι οι πράξεις που αμφισβητούνται δεν είναι (α) εκτελεστές και (β) ότι προσβάλλονται εκπρόθεσμα. 5

Το πρώτο θέμα που θα μας απασχολήσει είναι η συνάφεια μεταξύ των διεκδικήσεων των αιτητών σε συσχετισμό με τις αρχές που διέπουν την ομοδικία ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου. Τις αρχές αυτές είχαμε την ευκαιρία να εξετάσουμε και να αναλύσουμε στην πρόσφατη απόφαση **Σιμιλλή και Άλλος v. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 463. Κατ' αρχήν δεν επιτρέπεται η προσβολή δύο ή περισσότερων αυτοτελών διοικητικών πράξεων με την ίδια αίτηση. Συνένωση γίνεται παραδεκτή μόνο εφόσον συνδέονται μεταξύ τους οργανικά και οι επιπτώσεις τους είναι άρρηκτα συνυφασμένες. Εξίσου απαράδεκτη είναι η ομοδικία μεταξύ δύο ή περισσότερων ατόμων εκτός εάν η προσφυγή στρέφεται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης, της οποίας η ακύρωση επιδιώκεται για κοινούς λόγους. Η δικογραφία διαχωρίζεται και η δικονομική παρέκκλιση συγχωρείται μόνο υπέρ του πρώτου αιτητή όταν οι ομόδικοι προσβάλλουν διαφορετικές πράξεις. Το ίδιο συμβαίνει και όταν ο ίδιος ο αιτητής προσβάλλει δύο ή περισσότερες αυτοτελείς διοικητικές πράξεις. Αναθεώρηση χωρεί μόνο σε σχέση με την πρώτη απόφαση. Στην προκειμένη περίπτωση οι πράξεις που προσβάλλονται από τους αιτητές 2, 3 και 4 διαχωρίζονται ως προς το ουσιαστικό τους περιεχόμενο και υπόσταση από εκείνες που αφορούν τους πρώτους αιτητές. Η συζήτησή τους είναι εκτός θέματος. Επιβιώνει μόνο η προσφυγή των πρώτων αιτητών και αυτό είναι το μόνο μέρος της αίτησης που θα μας απασχολήσει. 10
15
20
25
30

Η ειδοποίηση η οποία αναφέρεται στις φορολογικές αποφάσεις που προσβάλλονται είναι εκείνη της 17.2.1988. Μ' αυτή υπενθυμίζονται οι πρώτοι αιτητές ότι πρέπει να αποπληρώσουν τις φορολογικές υποχρεώσεις που τους είχαν επιβληθεί για το έτος 1987 συγκεκριμένα (α) ΛΚ290.62σ. φόρος ενοικίου (β) ΛΚ112.50σ. ετήσια εισφορά για κοινοτικές υπηρεσίες και (γ) φόρο σκυβάλων. Απ' ό,τι μπορεί να διαπιστώσουμε από τον φάκελο της υπόθεσης ο φόρος ή τέλη για τα σκύβαλα πληρώθηκαν την 4.12.87 χωρίς επιφύλαξη δικαιωμάτων. Συνάγεται ότι οποιαδήποτε αμφισβήτηση της φορολογίας έχει αρθεί. Η άλλη επιστολή των καθ' ων η αίτηση η οποία μνημονεύεται στην αίτηση και αφορά τους πρώτους αιτητές είναι εκείνη της 30.10.88 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση που υπέβαλαν στις 4.3.1988. Συνεπώς περιορίζονται τα επίδι- 35
40

κα θέματα στη φορολογία που επεβλήθη στους αιτητές από τους καθ' ων η αίτηση για το έτος 1987. Η ημερομηνία της τρίτης ειδοποίησης ή γνωστοποίησης στην οποία γίνεται αναφορά στην αίτηση είναι η 30.11.1988. Το περιεχόμενο της ειδοποίησης αυτής δεν
 5 εξειδικεύεται στην αίτηση ούτε στο φάκελο του Συμβουλίου υπάρχει οποιοδήποτε στοιχείο το οποίο να υποστηρίζει την ύπαρξή της. Αντίθετα οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι ούτε απόφαση λήφθηκε την ημέρα εκείνη, ούτε γνωστοποίηση δόθηκε. Το θέμα αυτό κρίνεται άνευ αντικειμένου.

10

Εκτός από τις ενστάσεις που μπορεί να προβληθούν για τη συνένωση στην ίδια προσφυγή περισσότερων της μίας αυτοτελών διοικητικών πράξεων το παραδεκτό της προσφυγής αμφισβείται και για δυο άλλους συναφείς λόγους. Πρώτο διότι η
 15 γραπτή επικοινωνία της 17.2.88 δε γνωστοποιούσε ούτε απέβλεπε να κοινοποιήσει εκτελεστές πράξεις. Επρόκειτο για απλή ειδοποίηση προς εξασφάλιση συμμόρφωσης προς εκτελεστή πράξη που προηγήθηκε και η χρονική προθεσμία για αμφισβήτησή της είχε παρέλθει. Και οι δύο εισηγήσεις ευσταθούν. Η επιστολή
 20 της 17.2.1988 δεν απέβλεπε στη γνωστοποίηση οποιασδήποτε εκτελεστής διοικητικής πράξης. Εμφανής σκοπός της ήταν η υπενθύμιση των αιτητών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που τους έχουν επιβληθεί και προειδοποίηση για τη λήψη δικαστικών μέτρων σε αντίθετη περίπτωση. Επρόκειτο για διοικητικό
 25 μέτρο που ανάγεται στην εξουσία του Συμβουλίου για εκτέλεση των αποφάσεών του. Ούτε αναζωογονήθηκε διαδικασία επανεξέτασης ούτε επανενεργοποιήθηκε ο χρόνος με την υποβολή της ένστασης (4.3.88). Όπως έχει υποδειχθεί από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση οι σχετικοί κανονισμοί δεν προβλέπουν την
 30 υποβολή ένστασης ούτε υπάρχει οτιδήποτε το οποίο να καταδεικνύει ότι ο χρόνος ανακόπηκε με την υποβολή ένστασης. Και αν ακόμα γινόταν τέτοια πρόνοια για την υποβολή ένστασης, αυτή θα μπορούσε βάσιμα να υποβληθεί μέσα στα πλαίσια που ορίζονται και όχι οποτεδήποτε για την καθυστέρηση εκπλήρωσης
 35 υποχρεώσεων που είχαν επιβληθεί.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη και απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.